

Utazások a Szovjet- unióba

Az MSZET, az INTURIST és az IBUSZ pénteken az újságíróklubban sajtótájékoztatót tartott a magyar-szovjet idegenforgalom alakulásáról. Dr. Eperjesi László, az IBUSZ vezérigazgató-helyettese elmondotta, hogy évente több mint 200 000 turista utazik a Szovjetunióból hazánk, illetve Magyarországról a Szovjetunióba. Az idegenforgalmi kapcsolatok szélesítése nemcsak az IBUSZ szervezőmunkáját dicséri, rendkívül nagy segítséget jelent a Magyar-Szovjet Baráti Társaság és a Szovjet-Magyar Baráti Társaság tevékenysége is. November 7-re három különvonatot indítanak, kettőt Moszkvába, egyet Leningrádba. Különvonat indul szilveszterkor is Moszkvába.

1969-re igen változatos programot dolgozott ki az IBUSZ. A többi között különvonaton utaznak a magyar turisták a május 1-i ünnepségekre és a leningrádi „fehér éjszakák” ünnepségsorozatára. 1969 három nyári hónapjában 124 alkalommal viszi repülőgéppel az IBUSZ utasokat a Szovjetunióba.

A Nemzer, a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő Idegenforgalmi Hivatal magyarországi képviselője bejelentette, hogy a képviselő ez év októberében megkezdte tevékenységét Magyarországon. Közölte, hogy a Szovjetunióban jelentős mértékben fejlesztik a szálloda-, étterem-, motel-, kemping-, stb. hálózatot. Gazdag programot kínál az INTURIST a magyar vendégeknek is. A Szovjetunióba látogató turisták több mint százféle társasutazás között választhatnak.

KUKORICA-„CSODA”

Vallásos emberek tán „isteni csodát” is láthatnak abban, amit a szegedi Móra Ferenc Tsz. gazdái műveltek az idén a kukoricatermesztésben. Most, amikor az elmúlt évtizedek leggyengébb kukoricatermesztésének takaríthat be szerte az országban, itt rekordról beszélhetnek. Olyan sok és csodálatosan szép kukoricája termelt a gazdaságnak, amilyenre Szili Antal tsz-elnök szerint a közösség fennállása óta még nem volt példa. 360 hold átlagában 30 mázsa májusi száraz szemtermést várnak. Az össztermés olyan sok, hogy a meglevő régi kukoricatárolók teljességgel kevésnek bizonyultak, s most újakat kellett építeni, méghozzá gyorsan. A domaszéki és a szatymazi sívóhomokon a ZP-SK-1-es beltényesztett fajtából 50 mázsa körül ígérkezik az átlagszem termés. Jóllehet a környékbeli egyéni és csoportgazdák — akik pedig szintén régi kukoricaterme-

Szili Antal tsz-elnök bemutatja a domaszéki süppedős homok sárga aranyát. 35-40 centiméteres kukoricacsövek nevelkedtek az aszályban

Napirenden a megye közoktatási és népművelési helyzete

Ülést tartott a megyei tanács

A Csongrád megyei tanács tegnapi ülésén nagy érdeklődés kísérte a végrehajtó bizottság *A megye közoktatási és népművelési helyzete, annak összhangja a társadalmi, gazdasági fejlődéssel és igényekkel* című beszámolóját, amelyet Hantos Mihály vb-elnökként terjesztett elő. A beszámolót a széles körű vitában elhangzott számos vélemény és javaslat egészítette ki. Ezt követően — több napirendi témának később megtartandó rendkívüli tanácsülésre utalása után — a megyei tanács és végrehajtó bizottsága 1969. első félévi munkatervét és második félévi munkaprogramját terjesztette elő dr. Bozó Sándor vb-titkár. Az előterjesztést kiegészítésekkel jóváhagyta a tanács.

A megyei tanács elé terjesztett beszámoló az eddig kialakult kulturális helyzet legjellemzőbb vonásait ismertette és értékelte. Ennek alapján mutatott rá a fontosabb feladatokra. Ezek között szerepel, hogy a kultúra közvetlen és távolabbi célkitűzéseit alaposabban egyeztetni kell a gazdasági tervekkel. Nagy figyelmet érdemel az a fejlődéssel együttjáró követelmény, hogy az új gazdasági mechanizmus a szakemberek képzésében is új igényeket támaszt. Egyre sürgetőbb a kulturális feladatok nagyobb fokú társadalmi támasztása, mert kizárólag állami erőből a kulturális intézmények kellő színvonalú működése, fenntartása és fejlesztése nem biztosítható.

A konkrét feladatok között szerepel az óvodai férőhelyek és az általános iskolai tantermek számának növelése, a középiskolai kollégiumi hálózat bővítése, a művelődési otthonok épületmegújításának, a múzeumok felújításának sürgettsége.

Mind a beszámoló, mind a legtöbb felszólaló megállapította, hogy igen értékes az a támogatás, amelyet a tanácsok a pedagógusok élet- és

munkakörülményeinek javítása érdekében adnak. Az elmúlt öt évben 60 pedagóguslakást vásároltak, 21 szolgálati lakást építettek és 61 pedagógus jutott kedvezményes lakásépítési kölcsönhöz a megyében. Korántsem ennyire kielégítő az iskolán kívüli népművelők és a művelődési otthonok dolgozóinak helyzete, akik több anyagi és erkölcsi megbecsülést érdemelnének.

A kulturális intézmények szervezeti, irányítási rendszerének bonyolultsága gyakran és sok tekintetben gátolja a kulturális élet egészséges fej-

lődését, a különböző intézmények tartalmi, szervezeti és gazdasági együttműködését. Például a megye középiskolái irányítás, vagy felügyelet szempontjából nem tartoznak az érintett városok hatáskörébe, így ezeknek tanácsai az országos főhatóságok intézkedéseiről, terveiről nem tudnak. Arra is van példa, hogy egy helységben több kulturális intézmény működik egymástól teljesen függetlenül más-más szervezetben és irányítás alatt, s ebből eredően gyakran párhuzamos programok alakulnak.

A beszámolóban hangsúlyt kapott, hogy Szeged és a megye kulturális kapcsolatát, a sokoldalú együttműködést erősíteni kell, mert ez közös érdek. Erre vonatkozóan határozatot hozott a megyei tanács. Eszerint a végrehajtó bizottság kezdeményezi a két megyei jogú végrehajtó bizottság kulturális együttműködési tervének elkészítését a negyedik ötéves terv időszaka. Ez a terv egyaránt kiterjed a szervezeti, tartalmi, anyagi, és gazdasági szempontokra.

Javítás, szolgáltatás

A lakosság részére végzett javító-szolgáltató tevékenység helyzetéről tárgyalt pénteki ülésen a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság. Ismert tény, hogy az áruterhelés színvonalának emelkedése, a fogyasztási cikkek termelésének és forgalmának gyors

növekedése következtében egyre több olyan használati cikk kerül a lakosság birtokába, amely időnként javításra, felújításra, tisztításra szorul. Az egyéb szolgáltatások (például fodrász, kozmetika, foto stb.) iránti igények is gyorsan növekednek. Több fontos kormányzati intézkedés nyomán az elmúlt években jelentősen meggyorsult a javítás-szolgáltatás fejlesztése. Elsősorban a szocialista szektorban mutatkozik ez, amelynek vállalatai, szövetkezetei hét év alatt — 1967-ig kétszeresére növelték a lakosság részére végzett szolgáltatásaik értékét. A lakosság ellátása különösen egyes ágazatokban, mint például a mosás, vegytisztítás, építőipari javítás, gépkocsijavítás, nagymértékben elmarad a jelentkező igényektől.

A jelentés elemzi az új gazdaságirányítási rendszer bevezetése utáni helyzetet. Többek között felhívja a figyelmet a tanácsok koordinációs, szervező, kezdeményező tevékenységének hatékonyabb érvényesítésére. Ehhez megfelelő anyagi eszközöket is kell a részükre biztosítani.

Konkurrencia

A konkurrencia mindinkább polgárjogot nyer nálunk, s ahogy a kereskedők erőfeszítése arra irányul, hogy magukhoz hódítsák a vevőkört, jórészt éppúgy törekednek az üzemek is arra, hogy — kis- vagy nagykereskedelmi szinten — hasonló sikereket érjenek el. Az új mechanizmusi gazdálkodás jegyeit viseli magán ez a vetélkedés, amely ugyanakkor, mikor a nagyobb fejlődelmet célozza, közhasznú is egyben; előkészíti, elősegíti a szükségletek jobb kielégítését.

Jó dolog, hogy ilyen céllal egymást akarják felülmúlni a termelők. Ha X gyár jobb terméket készít, mint Y üzem, az még Z vállalat színvonalára is kifejti valamiképpen közvetve a maga ösztökélő hatását. Ahhoz persze, hogy ilyen hatás érvényesüljön, ugyancsak alaposan kell ismerni ki hol tart; mire képes, miben lehetne túlszárnyalni azt, ami produktál.

Erdemes ezen a kérdésen eltöprengeni. Vajon a mi vállalatunk, üzemünk mennyire ismerik a versenytársakat, mennyire tartják számon őket, hogyan igyekeznek felzárkózni — sportnyelven szólva — az élbolyhoz?

Nemrégiben egy széles látókörű, kiváló szakember elegetlen eszmefuttatását hallottam ezzel kapcsolatban. Sokfelé járt, sokat látott, tapasztalt, azt is, milyen hatalmas apparátus áll egy-egy nyugati cégnél a konkurrenciamegismerés — illetve kiismerés — szolgálatában. Valóságos vetélytárslexikon az, amit helyell-közzel felleltároznak. Számot vetnek azzal, milyen termékek a csúcstartók, élvadások a maguk kategóriájában. Számvetéseket igyekeznek napra készre tartani. A részletekbe menő adminisztráció kimutatja, miben „erősebb”, melyik termékben — sőt akár azt is, melyik alkatrészben — tud többet, jobbat felmutatni a konkurrens iparvállalat. De kiterjed arra is, mik a győnéi, Achilles-sarkai a másiknak, a többieknek. Nem fedlekednek meg a versenytárs reklámmutatványairól sem. Hiszen — ha eredményt akarnak elérni — etekintetben is célszerű rálicitálni.

Magam is sztozom abban a gyanúban, amit az előadó hangoztatott; egy ilyen arányú és mélyreható vizsgálat alighanem nagy tájékoztatottságot árulnának el ma még gazdasági vezetőink közül jó néhányan. Pedig ezt az iskolát is ki kell járni. Bele kell tanulniok ebbe is. Hisz minél igényesebbek a lecke tanulásban, annál jobb eredmény állhat majd a gazdálkodási bizonyítvány rubrikájában.

Ösztályelsőnek lenni — óriási igény. Mindenesetre ez, a legmagasabb szint célbavétele a kíváncsú mérce. Eppen ezért igényfeladást jelent, amikor az üzemek némelyike nem folytatja tovább, feladja a versenyt a külföldi piacon. Mert az nehezebb feladatokat ró rá, úgy mond, akadálypályát jelent a hazai értékesítés sima talajához képest. Volt ilyenre példa az idén, láttunk ilyen „exportból visszamaradó” vállalkozást. Az tény, hogy itthon biztonságosabb az értékesítés, nem kell annyira megküzdzeni a gazdasági arénában egy-egy győzelemért. De ha a küzdés célját nézzük, akkor ez mégiscsak megvárthat, nem egyszer előnyfeladás. Akinek a válogatottban a helye, mert mondjon le a nemzetközi mérkőzésekről — még ha itthon több gólt lehet is az ellenfélnek — neki is az jobb, ha többre törekszik és a hazai színeket is hírnévhez segítheti — példázhatnánk. Nyilvánvaló, hogy a konkurrenciához, annak is az élvonalához érdemes szabni az irányt. S nem kétséges: szívós igyekezettel is könnyebb megtartani egy kapcsolatot a piacon, mint később visszaszerezni.

Meg aztán itthon is nyilván fokról fokra nőnek a követelmények, egy-egy területen már most sem az, később pedig különösen nem lesz olyan sima sétatűt a fogyasztóig való eljutás a konkurrencia következtében. Keményebben meg kell dolgozni érte. A jobbra ösztönző versengésnek mi, fogyasztók csak örülhetünk. Milyen jó lenne például, ha a javító-szolgáltató egységek, az építővállalatok közt is kialakulhatna egy ilyen közhasznú vetélkedés a lakosság javára. Biztos, hogy még jó idő beletelik, mikorra ilyen területeken is nyereséggel jár majd a konkurrencia. De hogy mást ne mondjak, mindenképpen nyereséggel járt már két nagy televíziógyárunk vetélkedése, a két éves garanciális javítás egymásra tromfoló bevezetése.

Közvéleményünknek az a várakozása tehát, hogy az ilyen versengéstől egy-egy termék minőségének javítását, a megbízhatóság, tartósság öröndetését tüllítetlenség várja, mindenképpen jogos. Az új mechanizmus egyik nagy lehetősége a konkurrenciázslippek nyitása, a tisztességes, hasznos verseny. Élni kell ezzel a lehetőséggel. Idehaza éppúgy, mint külföldön. De — hogy visszakanyarodjunk a fentiekhez — minden esetben látni kell a mézőnyt, hogy kit is akarunk beérni, felülmúlni, hogyan is akarjuk. Szükség van ilyen számvetésre; az igények ismeretére, s az önmagunkkal szemben való igényességre egyaránt. És szükség van a kezdeményező bátorságra.

„Ha rövid a kardod, toldd meg egy lépéssel.” Sok minden lehet ez a lépés; a legmegfelelőbbet, a széles látókörű, újra-fogékony vezetők találhatják meg. Akiknek — éppen azért, mert számolniuk vele, tartanak tőle — igazában nem kell félni a konkurrenciától.

Simai Mihály

A postai díjváltozásokról

A fejlesztés további célja

Pénteken Horn Dezső, a közlekedés és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója sajtótájékoztatót ismertette a postai díjszabás november 15-én életbe lépő módosítását. A tarifaváltozás indokait, várható hatását, s az ezzel kapcsolatos postai fejlesztési elképzeléseket.

A posta díjbevételei még az önköltséget sem fedezték, s ezért évi 200 millió forint árkiegészítést kapott az államtól. A díjváltoztatást a postai szolgáltatások ára közötti belső aránytalanság, valamint a hazai és nemzetközi postai díjak közötti nagy különbségek is indokolták.

A díjváltozás — mint lapunk tegnapi számában jelentettük — csak a levél, a csomag, az utalvány, vala-

mint a táviratforgalomra vonatkozik. A külön szolgáltatások új díjaiban kifejezésre jut azok munkai igényessége, minősége.

A postai árváltozásokból adódó többletkiadás 45 százaléka a közületekre, a vállalatokra, s 55 százaléka a lakosságra hárul. A számítások szerint egy lakosnak átlagosan évente 13-15 forinttal kerülnek ezentúl többbe a postai szolgáltatások. A díjak színvonala egészében megfelel az új gazdaságirányítási rendszer követelményeinek. A posta mindezeket állomással gyarapodik.

fejlesztési terveiben már figyelembe vette. A postaszolgáltatások díjainak átlagosan 4. ötéves tervben egyebek között 250-300 elavult, kis hivatalt helyett épít korszerűt, s mintegy 30 helyen létesít új, modern hivatalt. Megkezdik a postaszolgáltatás gyorsítását segítő új irányítási rendszer bevezetését, gépesítik a felvételi és a feldolgozó szolgálatot, s évente 200-300 új gépjárművel gyarapítják a szállítási kapacitást. A távbenyújtási rendszer követelményeinek a posta mindezeket állomással gyarapodik.

SZOMBAT,
1968. NOVEMBER 2.

DEL-MAGYARORSZAG 3